

- 3) Czy przy dokonywaniu wykładni zasady równoważności w odniesieniu do chwili, w której zasądza się odsetki za zwłokę na rzecz beneficjenta bezzwrotnego finansowania z EFRR, ma znaczenie przepis prawa krajowego, który stanowi, że w razie stwierdzenia nieprawidłowości jedyną konsekwencją jest nieprzyznanie danej korzyści finansowej lub, w zależności od przypadku, cofnięcie tej korzyści (zwrot kwot nienależnych) w wysokości, w jakiej kwoty te zostały przyznane, bez otrzymania odsetek, mimo iż beneficjent owych kwot czerpał z nich korzyści do czasu zwrotu, i tylko wtedy, gdy wspomniany zwrot nie nastąpi w ustawowym terminie, wynoszącym 30 dni od dnia powiadomienia o wiarygodności, przepisy art. 42 ust. 1 i 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 (nadzwyczajnego rozporządzenia rządu nr 66/2011) zezwalają na otrzymanie odsetek po upływie wspomnianego terminu?
- 4) Czy postanowienia art. 288 akapit trzeci TFUE stoją na przeszkodzie temu, by w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie możliwość stosowania dyrektywy 2011/7/UE⁽¹⁾ została rozszerzona w drodze przepisu krajowego również na przypadek umowy dotyczącej przyznania bezzwrotnego finansowania z EFRR, zawartej między organem publicznym właściwym w dziedzinie zarządzania funduszami europejskimi a osobą prawną prowadzącą przedsiębiorstwo w celach zarobkowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (przekształcenie) (Dz.U. 2011, L 48, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts München (Niemcy) w dniu 24 listopada 2022 r. – Citadines Betriebs GmbH/MPLC Deutschland GmbH

(Sprawa C-723/22)

(2023/C 94/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca odwołanie: Citadines Betriebs GmbH

Strona powodowa i druga strona postępowania odwoławczego: MPLC Deutschland GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowemu przepisowi lub zwyczajowi, zgodnie z którym udostępnienie urządzeń przeznaczonych do umożliwienia lub dokonania przekazu, takich jak odbiorniki telewizyjne w pokojach lub na siłowni w hotelu, stanowi publiczne udostępnianie, jeżeli wprawdzie dodatkowo przesyłany jest sygnał nadawczy do tych urządzeń poprzez należąca do hotelu kablową sieć rozdzielczą, ale ta retransmisja drogą kablową jest zgodna z prawem ze względu na nabytą przez hotel licencję?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawie T-865/19, Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja wniesione w dniu 24 listopada 2022 r. przez AO Nevinnomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot”

(Sprawa C-725/22 P)

(2023/C 94/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AO Nevinnomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (przedstawiciele: P. Vander Schueren, advocate, A. de Moncuit and T. Martin-Brieu, adwokaci)